

3. Н. Г. Лукьянчук. Упровадження альтернативної біотехнології очищення промислових стоків ТЗОВ «Радехівський цукрозавод». Наук. Вісник НЛТУ. - 2016.

Пузік Л. М.

Доктор.с-г.наук, професор, кафедра ОТС

ХНТУСГ ім. Петра Василенка

Захаренко Б.

Магістр ХНТУСГ ім. Петра Василенка

ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНИХ ФАКТОРІВ НА РІСТ І РОЗВИТОК РОСЛИН ЧАСНИКУ ОЗИМОГО

Часник дуже поширена в усьому світі овочева культура. Він є одним з основних постачальників в організм людини природних вітамінів, цукрів, органічних кислот, харчових волокон, мінеральних та інших цінних речовин, що забезпечують повноцінне харчування. Це найкращий антисептик із сильною бактерицидною і фітонцидною дією, що підвищує його значимість, особливо під час вірусних епідемій.

Гостра проблема перед виробниками плодоовочевої консервації впливає на зростання виробництва часнику. Однак пропозиції виробництва суттєво відстають від зростання попиту на продукцію. Широке впровадження часнику озимого стримується відсутністю достатньої кількості сортів, пристосованих до певних умов вирощування. Окрім того, для отримання високого врожаю культури актуальним залишається питання підбору оптимальних строків висаджування.

Враховання біологічних особливостей часнику дає змогу більш раціонально застосовувати ті чи інші елементи технології вирощування культури. Для озимих сортів часнику визначальними є строки висаджування,

розмір зубків, морозо- і зимостійкість. Крім того для всіх сортів важливими є стійкість їх проти хвороб і шкідників.

Останнім часом обсяги виробництва овочевих культур скоротилися, що пов'язано перш за все низькою врожайністю через недотримання основних елементів технології вирощування, в т.ч. і оптимальних строків сівби. Крім того, строки сівби впливають не лише на урожайність, а й на якість продукції, що зумовлює лежкість продукції та її використання для різних способів переробки.

Відомо, що формування і ріст цибулин у період високих температур негативно впливає на їх якісні показники та зберігання. Недозрілі цибулини часнику, особливо за раннього збирання, раніше починають втрачати сухі речовини і більше уражуються хворобами. Тому виникло питання необхідності вивчення впливу строків висаджування за виробництва часнику озимого, які впливають на господарсько-цінні показники сортів.

Метою досліджень було обґрунтування вплив екологічних факторів на ріст і розвиток рослин, урожайність часнику озимого залежно від мульчування та строків садіння часнику.

Сучасні глибокі агрономічні дослідження, програмування врожайності, математичне моделювання продуктивності сільськогосподарських рослин базується перед усім на врахуванні кліматичного потенціалу певної території і особливостей агрометеорологічних умов конкретного року. Як правило, характер клімату, його потенціал і всі інші кліматичні закономірності виявляються на основі багаторічних метеорологічних спостережень, результати яких узагальнені у кліматичних довідниках. Всі явища і процеси в органічному та неорганічному світі безпосередньо пов'язані з термічними умовами навколишнього середовища. Температура повітря визначає також характер і режим погоди. Основним агрокліматичним показником термічних ресурсів території вважаються суми активних температур повітря вище 10°C. Вимір цієї температури обумовлений тим, що вона обмежує вегетаційний

період більшості сільськогосподарських культур помірної зони. Реальний рівень забезпечення рослин вологою та теплом розраховали за допомогою гідротермічного коефіцієнту, який запропонував Селянінов. Оптимальна температура для росту і розвитку часнику озимого – 17...20°C. Загалом можна зробити висновок, що температура повітря в 2020 в вегетаційний період, була сприятлива для росту і розвитку часнику озимого, так як зубки формуються за температурі 15...20 °С, а для повноцінного дозрівання потрібна температура 20...25 °С. На момент збору часнику озимого середня температура повітря складала 22,3 °С

Пузік Л. М.

Доктор.с-г.наук, професор, кафедра ОТС

ХНТУСГ ім. Петра Василенка

Ощаднюк Т., Оцанюк Д. А.

Магістри ХНТУСГ ім. Петра Василенка

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕЧНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ СОНЯШНИКУ

Забрудненість землі – одна з найбільш екологічних проблем України. Стан вітчизняних ґрунтів стає вже не аграрним питанням, проблемою екологічної безпеки. В Україні близько 80 % світового запасу чорнозему. Але це вичерпний ресурс. І що буде з ґрунтами, а значить і з нами, в найближчі роки теж залежить від нас. У гонитві за врожаєм, земля щедро поливається пестицидами. Причому особливість українських ґрунтів – їх високобуферність, що означає терпимість. Вони багато в себе вбирають, а потім сотнями років будуть віддавати це в продукцію. Не варто забувати і про проблему важких металів в ґрунті – перш за все, навколо промислових міст, на узбіччях доріг і в зонах екологічних катастроф. В Україні досі немає належного обліку отруєнь хімічними засобами для рослин – пестицидами.